

یادداشت و گزارش

اش. مفسر

زنان در جدال بی پایان با حکومت دینی

دوباره با فرا رسیدن تابستان که با گرم شدن هوا همراه است آزار و اذیت زنان، به ویژه دختران جوان به جرم بد حجایی از سوی نیروهای انتظامی و عناصر شرور بسیجی و حزب الهی شدت یافته است. به گزارش سایت ملی - مذهبی در مشهد که دارای یک کلانتری زنانه در محل تقی آباد است که توسط زنان پاسداران اداره می شود، دختر جوانی را به خاطر آنکه مچ پایش نمایان بوده ماموران بازداشت کرده و به این کلانتری برده اند. به گفته این دختر جوان که ۲۴ ساعت در محل اداره مبارزه با مفسدات اجتماعی در بازداشت بسر برده، دختران بد حجاب باید ۲۰ ضربه شلاق تحمل کنند و بین ۲۰ تا ۱۰۰ هزار تومان هم جریمه بپردازند. وی چون کمتر از ۲۰ سال داشته شلاق نخورده اما ۲۰ هزار تومان جریمه پرداخت کرده است. مساله تحمیل حجاب اسلامی به زنان، از همان آغاز به قدرت رسیدن خمینی پلید، به یک مساله مهم برای خمینی به عنوان نشانه اقتدار و تحمیل اراده خودش به مردم ایران برای «اسلامی کردن» کشور تبدیل شد. از نظر خمینی از آموزش و پرورش گرفته تا سایر اداره ها همه «مراکز فحشا» بود و طبعاً آشکارترین نشانه این «فحشا» زنان بی حجاب بودند. خمینی و آخوندها و پیروان مرتجعشان فقط به تحمیل حجاب به زنان و حتی به دختران خرد سال دبستانی در کلاسهای درسی که مردی در آن حضور نداشت، اکتفا نکردند، بلکه رنگ لباس و روسری زنان را هم تعیین کردند که تنها دوسه رنگ تیره بود.

مساله نمایان بودن موی سر زنان، در اسلام اخوندی گناهی چنان بزرگ و نابخشودنی است که نه تنها سزاوار شلاق بلکه شدیدترین تنبیهات است. آیت الله مطهری که پیروان «اصلاح طلب» خمینی، در جنگ ودعا با جناح هار برای رفع اتهام نقض احکام اسلام یا ندیده گرفتن معیارهای اسلامی، به نظرات او خیلی استناد می کنند، در کتاب اثبات وجود خدا نوشته است «پیغمبر اکرم فرمود: در معراج دیدم که زنانی را به پستانها آویخته بودند و تازیانه می زدند، و زنانی که به موهای سرشان آویخته بودند و تازیانه می خوردند. پرسیدم از جبرائیل که

اینها چه کسانی هستند؟ جبرائیل فرمود گروهی از زنان امت تو! گفتم زنان امت من؟ گفت: بله. گفتم اینها چه کرده اند؟ گفت اینها کسانی هستند که موهایشان را از نامحرم نمی پوشانند» (۱). بیان این روایت در واقع تاییدی است از سوی آخوند مطهری در مورد اهمیت پوشیده بودن موی سر زنان از نگاه نامحرم، همان مطهری که به داشتن برداشتهای به اصطلاح امروزی تراز اسلام در برابر دیدگاه سنتی، شناخته شده بود. همین دیدگاه در مورد حجاب است که منشاء صدور احکام و مقررات سرکوبگرانه علیه زنان است و برای آنان نقشی بهتر از «نقش مادر» یعنی بچه زائیدن و اداره امور خانه، کارهایی مثل غذا پختن و ظرف شستن و نظافت خانه قائل نیست. سال قبل آخوند امامی کاشانی در خطبه های نماز جمعه ضمن تاکید بر تفاوت نقش و وظائف زنان و مردان و اهمیت نقش زن در خانه، «ایجاد نشاط» در محیط خانه را هم از در جمله نقش زنان شمرده. به احتمال زیاد منظور امامی کاشانی از «ایجاد نشاط در خانه»، نشاط برای «مرد» خانه بوده به این معنی که «ضعیفه» بعد از جمع کردن سفره شام و شستن ظرفها، در اتاق خواب، مثل آنچه در فیلم بیاد ماندنی «محلل» ساخته هنرمند بزرگ سینمای ایران نصرت کریمی به تصویر کشیده شده بود، ضمن پهن کردن رختخواب (یا کنار تختخواب) با رقص و خواندن «ماست ماست کنگر ماست، ضعیفه مال حاج آقاقت» باعث ایجاد نشاط شود. اما زنان ایران به رغم سرکوبی و ارباب از سوی رژیم، دست از مبارزه با رژیم اخوندی و معیارهای ارتجاعی آن بر نداشتند. بعد از دستگیر گسترده هواداران گروههای سیاسی و اعدام گروه بیشماری از آنان که زنان و دختران مبارز سیاسی نیز در شمار قربانیان آن هستند، مبارزه زنان با این رژیم درنده خو، در عرصه های مختلف گسترده شده است، البته نه با خصلت شورش بلکه آهسته و پیوسته بوده است. از «بد حجایی» کردن به شکلهای مختلف تا حضور فعال در عرصه های فرهنگی و هنری، به ویژه سینما، عرصه های رویا رویی زنان با معیارهای ارتجاعی و اخوندی بوده است. این مبارزه آنجا که در اصطلاح با سیاست گزارها و قوانین رژیم بوده، چهره های شاخصی چون خانم شیرین عبادی خانم مهرانگیر کار و خانم شهلا لاهیجی داشته که اینان فشارها و آزارها و دستگیری و زندان را هم تحمل کرده اند. در بین آنها خانم مهرانگیر کار بیشتر از دیگران مورد آزار

اجتماعی بیشتری باشد، غیر قابل قبول تر خواهد بود و به آن منزلت نیز آسیب خواهد رساند.

مبارزه زنان با تحقیر و پایمال شدن حقوقشان اکنون از دایره جمعیت زنان لائیک و کسانی که در انقلاب سال ۵۷ در سالهای آغازین جوانی بوده و مقلد امام خمینی نبوده اند و اکنون به سنین میانی عمر رسیده اند و طبعاً نمی توانند نظر مساعد و موافق به عملکرد رژیم داشته باشند، در می گذرد. اکنون بخشی از زنانی که به خانواده های مذهبی و طرفدار رژیم تعلق دارند و خواهان بر اندازی رژیم نیستند نیز، به پایمال شدن حقوق زنان و تبعیض علیه آنان معترضند. چند هفته پیش زن جوانی که عکسش سن او را کمتر از ۳۰ سال نشان می دهد، در مطلبی با عنوان «پایمال کردن حقوق زنان پدیده ای فراچنانچی در ایران» که در سایت بازتاب متعلق به محسن رضایی فرمانده سابق سپاه پاسداران و دبیر مجمع تشخیص مصلحت نظام منتشر شده، دولت خاتمی را به خاطر آن که تبعیضات علیه زنان در این دولت نیز ادامه داشته مورد انتقاد قرار داده و یاد آور شده زنان باید خود برای از میان برداشتن این تبعیضها اقدام کنند. اخیراً قانون مربوط به رفع تبعیض بین زن و مرد در ارتش که در مجلس ششم تصویب شده بود، از شورای نگهبان آنرا خلاف شرع تشخیص داد و به مجلس برگرداند. مجلس هفتم هم آنرا کنار گذاشت، این امر انتقادهایی را از سوی برخی نمایندگان زن و ابسته به جناح ۲ خردادی در مجلس ششم برانگیخت و بعضی از آنان در پی رفتن به دیدار «علما» در قم و گرفتن فتوای موافق از آنان هستند. واقعیت این است که تا آنجا که به مسائل حقوقی و قانونی تبعیض در مورد زنان بر می گردد، مثل مساله دموکراسی و حقوق شهروندان، بدون از میان برداشتن حکومت دینی و بدون جدایی دین از دولت هیچ مساله ای حل نخواهد شد. این آیت الله های پیر گفتار و مرتجع نیستند که مجازات قطع دست را برای جرم دزدی تعیین کرده باشند، این مجازات را قرآن تعیین کرده (سوره مائده آیه ۳۸). این قرآن است که به برتری مردان بر زنان تاکید دارد: «الرجال قوامون علی النساء» (سوره نساء آیه ۳۴) و در همین آیه کتک زدن زنان نافرمان برای فرمانبردار کردن آنها به مردان توصیه شده است، همچنین «خداوند تبارک و تعالی» در آیه ۲۲۳ سوره بقره، زنان (همسران) را در حکم کشتزار بقیه در صفحه ۱۴